Un cop passada la crisi res no tornarà a ser el que era.

Opinió | 19-11-2012 | 14:25

No cal ser expert en gestió pública per constatar, com les veus expertes, que al nostre país, a còpia d?anys d?expansió de l?Administració, hem definit un model de serveis públics per sobre de les possibilitats d?allò que ens podíem permetre, i també per sobre de les necessitats prioritàries que teníem. És evident que durant tot el temps que hi ha hagut diners a l?Administració (els darrer vint anys) o que ens hem pensat que n?hi havia a costa d?un endeutament en la majoria dels casos -ara ho veu tothom, a misses dites!- desmesurat i imprudent, s?han ofert tots els serveis i més, a la manera del dispendi incontingut propi dels nou-rics, barrejant serveis d?índole molt diversa i equiparant necessitats diverses en un mateix calaix, com si tots tinguéssim dret a tot i la caixa sempre hagués de ser forta i gran, en un exercici mal entès o mal interpretat del que es considerava progrés social. Aquesta voràgine ens va fer pensar que tots teníem dret a tot sense valorar el cost del que percebíem.

La majoria de les persones, encara ara, potser no ens hem aturat a valorar, honestament, com si d?una comptabilitat domèstica es tractés, amb números petits i entenedors, el preu real de cada servei públic, convençuts potser que es paguen només amb els nostres impostos, i que, per tant, tenim tot el dret que reverteixin en el nostre benefici. És a dir, hem interioritzat la universalitat i la gratuïtat dels serveis públics com a drets inqüestionables i ens sorprèn i ens indigna que es qüestioni si en podem ser beneficiaris on no, o que sorgeixi l'ombra del copagament. Però hem de tenir en compte que, ara que tot trontolla, encara que volguéssim mantenir aquest model tan discrecional no podríem.

L?administració pública, com tota la societat, està immersa en un procés de canvi substancial. Quan els entesos ens parlen de ?canvi de paradigma?, el que ens volen dir és que un cop passada la crisi res no tornarà a ser el que era. Per això, l?Administració ha de redimensionar els serveis públics, i s'ha de fer amb el seny clar, considerant quins són els prioritaris i facilitant que tothom hi tingui accés en la mesura que, equitativament, en tingui necessitat, sempre vetllant per l?eficiència en la despesa pública (aconseguir els objectius amb el menor cost possible).

I la política ha d?establir aquestes prioritats; ja no pot ser el ?cafè per a tothom? per satisfer les demandes d'aquells grups que més pressionin i es facin sentir o, simplement, dels sectors amb qui els polítics estiguin més implicats. No es tracta només de fer de mediadors entre els recursos i la ciutadania sense la planificació justa i necessària que l'actual migradesa de recursos fa exigible.

El que la situació que vivim requereix va molt més enllà. Com afirma el professor Francisco Longo, en aquests moments tan desorientadors és quan les societats necessiten governs forts que procurin retornar al que és bàsic i essencial: vetllar per la protecció dels més vulnerables, reactivar i fomentar un nou model econòmic i assegurar la igualtat d?oportunitats.

DOLORS BARCELÓ
5ª Tinent d?alcalde i Regidora d?Ensenyament
Grup Municipal Independents per Castelló d?Empúries ? Progrés Municipal

Fuente: GN
Autor: Dolors Barceló